

Med Hensyn til Tiendebanken ytrede den ærede Minister, at han ikke troede, der var nogen Finansminister, som vilde indlade sig paa Optagelse af det Statslaan, som er forudsat i Tiendelovens § 5. Den ærede Minister har dog vistnok ligesom alle øvrige Medlemmer af hans Parti stemt for den Ændring i Tiendelovens § 5, som udtrykkelig giver enhver Finansminister Ret til uden at spørge Rigsdagen eller noget Menneske at optage det store Laan, som vilde behøves til at indfri al Tiendegæld her i Landet. Det har den ærede Minister været med til; det er fra hans Partis Side, denne Bestemmelse er indsat i Loven. Naar det er Tilfældet, saa kan man dog vel ikke være saa sikker paa, at der ikke skulde findes en Finansminister, som vilde benytte den, og det vilde jeg, som jeg udtalte, forrige Gang jeg havde Ordet, anse for ganske overordentlig uheldigt under de Omstændigheder, som nu foreligger, saaledes som Tiendeloven blev indrettet. Jeg er altsaa tilfreds med, at denne Bestemmelse, uagtet den staar i Loven og ikke ophæves ved den Lov, vi nu eventuelt vedtage, dog ikke kan antages at ville blive benyttet i Fremtiden, skønt den formelt kan benyttes.

Jeg havde rettet det Spørgsmaal til den ærede Minister, hvorledes man kunde blive fri for $\frac{1}{2}$ pCt.'s Tab paa de Obligationer, som udstedes fra Husmændene til Statskassen og fra Statskassen overgaa til Hypotekbanken. Den ærede Minister svarede: Jo, det kan man meget let, thi Meningen er den, at Obligationerne skulle, saaledes som de lyde, gaa over til Hypotekbanken, der skal tage dem efter en Kurs, som netop svarer til den Kurs, som Hypotekbanken har givet for sine Laan i Frankrig. Ja, det vil altsaa sige, at man kapitaliserer Rentetabet straks. Man bliver ganske vist fri for at give et aarligt Renttilskud, men man lider øjeblikkelig et ret betydeligt Tab i Kursen, og dette Tab svarer netop til den kapitaliserede Værdi af Forskellen. Forskellen er maaske ikke $\frac{1}{2}$, man skulde dog haabe at opnaa noget ved Hjælp af Hypotekbanken, og det er vel ogsaa Meningen. Men i alt Fald er det først den rigtige Forklaring, der nu er kommen frem, og den savnede jeg unægtelig i Bemærkningerne til Lovforslaget, thi der er paa det vedkommende Punkt, hvor der er Tale om at spare denne halve Procent, aldeles ikke Tale om det ret store Kurstab, som naturligt vil fremkomme. Jeg har kun villet gøre disse Bemærk-

ninger til Berigtigelse af, hvad den ærede Minister har fremført.

Dalsgaard: Ogsaa jeg skal indskrænke mine Bemærkninger saa meget som muligt. Finansministeren var ikke helt fri for forleden Dag at rette en Bebrejdelse til mig, fordi jeg ikke havde omtalt, hvilket Resultat den norske Hypotekbank havde haft af sit Laan i Frankrig 1904. Denne Bebrejdelse er imidlertid ganske ubillig, thi da jeg søgte Oplysning om Resultatet af de to norske Hypotekbanklaan, som ere omtalte i Motiverne, Laanet af 1900 og Laanet af 1902, var det mig ikke bekendt, at den norske Hypotekbank havde gjort et nyt Laan i 1904, og jeg var altsaa afskaaret fra at kunne søge Oplysninger ogsaa om dette Laan. Jeg skal selvfølgelig ikke bebrejde den højtærede Finansminister noget, men jeg skal kun sige, at, dersom dette Laan havde været omtalt i Lovforslagets Motiver, og dersom der havde været foretaget en lignende Sammenstilling af Kurserne paa dette Laan i Frankrig til forskellige Tider efter dets Anbringelse og de tilsvarende Kurser paa vore Kreditforeningsobligationer til samme Tider, havde jeg selvfølgelig ogsaa søgt Oplysning om de virkelige Forhold for dette Laans Vedkommende, thi Grunden til, at jeg søgte Oplysninger om de to andre Laan, var nemlig kun den, som jeg angav forleden, at det Grundlag, hvorpaa Sammenligningen mellem Kurserne paa disse og de tilsvarende Kurser paa Kreditforeningsobligationerne her hjemme var foretaget, var forkert; den var foretaget paa et saadant Grundlag, at den ikke beviste noget.

Den ærede Minister erklærede sig villig til at overveje min Henstilling om at overlade det ganske til Kreditforeningerne, hvorvidt de vilde lukke deres nu aabne Serier, dersom Hypotekbanken forlangte, at der skulde aabnes ny. Det glæder mig meget. Jeg haaber, Resultatet af denne Overvejelse vil blive, at Ministeren gaar ind paa at overlade dette til Kreditforeningerne selv. Den højtærede Minister vilde derimod have det stillet ganske frit for Hypotekbanken, om den vilde forlange Aabning af ny Serier eller ikke. Det har jeg ikke saa meget imod; kun finder jeg, at Forholdet bør være dette, at naar Hypotekbanken forlanger Aabning af en ny Serie af een Kreditforening, bør den ogsaa forlange det af alle de andre med Undtagelse af de to af mig forleden nævnte.